

jeg henholde mig til, hvad min ærede Nabo til Høire har sagt, kun vilde jeg ønske den ganste anderledes radikal, og navnlig vil jeg haabe — hvad ogsaa min ærede Nabo omtalte —, at der bliver taget Hensyn til, at Valgstedet bliver lagt paa et hensigtsmæssigt Sted i Valgkredsen. Men er den Omfordeling, som her er foreslaaet i de forskellige Amt, billig? Jeg skal f. Ex. henvise til, at den høitærede Indenrigsminister her foreslaar at oprette et nyt Valgsted i Søring, som ligger 7 Tjeringvei fra Aarhus og 5 Tjeringvei fra Skanderborg. Der bliver saaledes eet Valgsted i Aarhus, eet i Søring, eet i Horsens og eet i Skanderborg, og saa vil den høitærede Minister have at Ousted, Taaning Sogne, som ligger $\frac{1}{2}$ Mil Syd for Skanderborg, skal henlægges til Aarhus 4de Kreds med Valgsted Odder, hvortil der er omtrent 4 Mil. (Ufbyrdelse.) Det ligger Vest for Landeveien fra Skanderborg til Horsens, og Pastoratets Bølgere ville faae 4, ja maasse nærmere 5 Mil til Odder, medens det kun ligger $\frac{1}{2}$ Mil fra Skanderborg; men den høitærede Minister har vel Lyft til, at den Valgkreds, der repræsenteres af det ærede Medlem, der nu afbrød mig, skal være større, siden han vil lægge et Pastorat, der ligger saa langt borte, over til denne Valgkreds, thi Valgkredsen bliver derved den næststørste i Aarhus Amt, medens den hidtil har været den mindste. Jeg kan nok tænke, at den høitærede Minister har taget et Pastorat, der ligger saa langt borte, med, for at gjøre denne Valgkreds meget stor. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længere, men kun sige, at jeg er imod enhver Forøgelse af Folkethingsvalgkredsene, thi vi komme derved ind paa en Glidbane, og saafremt denne Lov bliver vedtagen, vil der for hver Gang der foretages en Folketælling i Landet fremkomme nye Fordringer om en Forøgelse af Folkethingsvalgkredsene. Jeg veed meget godt, at der er dem, som forundre sig over, at jeg er bange for at komme ind paa en Glidbane. Det blev nemlig i Sessjonen 1871 udtalt af et æret Medlem, som dengang var Medlem af dette Thing, men som nu ikke mere er det, at han forundrede sig over, at jeg var bange for en saadan Glidbane. Ja, jeg er ganske vist bange for en Glidbane, og den første Gang, jeg blev rigtig bange for en Glidbane, var dengang da jeg læste Solfis smukke Digt „Den lille Hornblæser“, hvor det hedder, at: „naar man først faar ret begyndt, man veed ei, hvor det ender.“ Derfor var jeg bange for Forandringen i 1866 med Hensyn til 5te-Sunigrundloven, som var et Tilbagestrid, thi og: „naar man først faar ret begyndt, man veed ei, hvor det ender“, og derfor er jeg nu bange for en Forøgelse af Folkethingsvalgkredsene, thi: „naar man først faar ret begyndt, man veed ei, hvor det ender.“

Winther: Jeg er glad ved, at det, som

jeg havde at sige, til dels allerede er sagt af de to foregaaende ærede Talere, og jeg skal derfor fatte mig meget kort. Det forekommer mig, at det er overflødig at gaa ind paa en Diskussion om Forstaaelsen af Grundloven. Dette Spørgsmaal blev saa grundig behandlet sidst, og Meningerne stode uaagtet den grundige Behandling saa skarpt overfor hinanden, at der ikke er noget stort Svab om, at man kunde nævne sig til hinanden ved en fortsat Diskussion. Men det har været mig paafaldende ved den Forandring, som her er foreslaaet, at se, i hvilken Grad man har begunstiget Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Dette er efter min Opfattelse klart — maasse uden at den ærede Minister personlig er vidende derom — det er saa klart, at ethvert Menneſte, der er nogenlunde kjendt med Forholdene, kan se, at der derved vil finde en stor Begunstigelse Sted for Kjøbenhavn og et Par Kjøbstæder, og at der derimod vil ske en Forulempning af Landkredsene. Der blev blandt Andet her nævnt et Exempel — og jeg kunde nævne flere saadanne — paa, at der bliver henlagt visse Sogne til andre Valgkredse, hvorved de ville faae en 4 å 5 Mil til Valgstedet ad Veie, der næsten ikke ere til at passere. Naar de ved Hjælp af Jernbanen i nogle faa Minuter og for en Bagatel af Fenge kunne komme til et passende Valgsted, saa er det dog ganske urimeligt, at de skulle henvises til et saadant langt bortliggende Sted. Man skulde virkelig tro, at der var mindre Medfølelse med disse Borgers Evne til at komme til at udøve deres Retigheder, end der er med Hensyn til Andres, og dette synes jeg er aldeles ubilligt. Jeg skal endnu kun tilføje, at det forekommer mig, at det vil være aldeles utilraadeligt at gaa ind paa en Forandring i den lille Udriktning, her er foreslaaet, hvis der skal gjøres Noget, thi det vil jo ikke vare mere end saa Nar, inden Forholdene blive saaledes, at der vil lyde lige saa høitærede Klager andetsstedsfra, som de, der ere komne fra Kjøbenhavns Presse for denne Stads Vedkommende. Naar man nu allerede i det Dieblit, hvor man gjør denne Forandring, lader Randers Amt have et Overflud af næsten 16,000 Indbyggere uden at give det en Valgkreds til, kan Enhver sige sig selv, at det ikke vil vare mere end et Aarstid, førend der ogsaa kommer berettigede Klager derfra. Saaledes kan man paavise flere Exempler, som den ærede Minister har meddeelt os her igjennem Motiverne. Jeg skal for Exempel anføre, at nogle Kredse allerede have omtrent 13,000 Indbyggere, en har 12,000, en anden har 11,000 og en tredje lidt over 10,000 over det Normerede. Blandt de Kredse, der staa med et temmeligt stort Antal, er ogsaa flere i det nuværende Aarhus Amt. Der er den Besynderlighed ved Opstillingen her, at man har taget Amtsaadskredsene, de gamle Amt, i Stedet for at man alle andre Steder har opstillet Amtene, men derved kommer det mindre, som